

ոչ ալ հայրենասիրական եւ օրինական տարրական սկզբունքէ անդեկութիւն ունին: Ի՞նչպէս վարուելու է այսպիսի մարդոց հետ: «Որ ոչ լուիցէ ունկամբ, լուիցէ թիկամբ»:

Հաշտութիւն... Այս մարդիկը հաշտութեան մասին եւ ոչ մէկ գաղափար ունին: Բացատրենք: Երբ իրենցմէ մին մեր Երեւանի ներկայացուցչին հետ հաշտութեան մը հաւանականութեանց վրայով խօսած է, ուրիշ մը նոյն պահուն հեռաձայնով անորակելի հայհոյութիւններ եւ սպառնալիքներ տեղացուցած է նոյն անձի հասցէին: Մարդ չկրնար հասկնալ այս մարդոց մտայնութիւնը:

Որպէս զի ցոյց տանք թէ Կեդր. Վարչութիւնը ունէ պատեն հաշտութեան հակառակ եղած չէ, մէջ բերենք մի քանի փաստեր: Անցեալ տարի մեր ներկայացուցիչը Պրն. Ե. Աշտարակեանց հեռագրով մը մեր հաշտութեան պայմանները հասկնալ ուզեց, որովհետեւ մեր հակառակորդներէն մին իրրեւ չէրոք ներկայանալով ուզած է խորհրդակցել մեր ներկայացուցչին հետ. ժամանակ ալ կ'որոշուի, որուն ընթացքին Կեդր. Վարչութեան պայմանները կը զրկուին, բայց այս պարոնները ժողովի իսկ չեն երթար. եղածը սոսկ խաղ մը նկատելով:

1928, Օգոստոս 3-ին Ե. Բ. Պատգմ. ժողովը զբաղեցաւ Երեւանի խնդրով եւ թեր ու զէմ կարծիքներ լսելէ յետոյ, որոշեց որ դատավարութիւնը շարունակուի ամէն դեռով: Միեւնոյն ատեն թելադրուեցաւ որ եթէ հաշտութեան սեւէ կարելութիւն կայ, Կեդր. Վարչութիւնը ջանք մը եւս ընէ: Պատգմաւորական ժողովէն անմիջապէս յետոյ Կեդր. Վարչութիւնը մասնաւոր նամակով մը Երեւանի յայտնի ազգայիններէն Տիար Կ. Փուշմանի միջամտութիւնը կը խնդրէ: Տիար Փուշման իր մօտ կը հրաւիրէ երկու կողմերը, որպէս զի համաձայնութեան մը յանդէպէս զանոնք: Մեր ներկայացուցիչները ամենայն յօժարութեամբ կը հաւանին ընդունիլ հրաւերը եւ լսել Տիար Փուշմանի պայմանները: Սակայն տեսէք թէ ի՞նչ պատասխանած են հաշտութիւն սիրող մեր «ազգասէր» պարոնները: «Մենք դատի սկսած ենք եւ դատարանը միայն պիտի վճռէ այս գործը», եւ կը մերժեն նոյն իսկ անսալ Տիար Փուշմանի հրաւերին:

Մենք չենք կրնար հասկնալ թէ արդեօք այս մէկ քանի անհասները կը խորհի՞ն որ կրնան դիմադրել Ամերիկա գոնուող մօտաւորապէս 500 Չնդուչի հայրենակիցներու, որոնք ոգեւին կը վստահին Կեդր. Վարչութեան:

Իւրաքանչիւր Չնդուչի իրաւունքն է զիտնալ որ ցարդ շուրջ 1,000 տողարի ծախք եղած է Կեդրոնի գանձէն՝ այս դատավարութեան համար եւ դեռ ալ ծախքեր պիտի ըլլան: Ո՞ր մէկ Չնդուչին է որ կ'ուզէ հանդուրժել այս անհարկի ծախքերուն եւ արդեօք այս քանի մը պարոնները չե՞ն խորհիր թէ իրենք անձնապէս պատասխանատու պիտի ըլլան բոլոր ծախքերուն:

Մենք վստահ ենք թէ պիտի չահինք դատը: Դատավարութիւնը լրանալէ յետոյ է որ անոնց օձիքէն պիտի բռնենք այդ հազար տողար եւ աւելի ծախքը իրենցմէ գանձելու համար, նոյնպէս դատարանի միջոցաւ:

Յարգելի հայրենակիցներ, եթէ Չնդուչի Վերաչինաց Միութիւնը նմանցնենք սպառաժի մը վրայ տնկուած ծառի մը, այս նեղութիւնները եւ խոչընդոտները ունէ վնաս պիտի չհասցնեն ծառին, ընդհակառակը պատճառ պիտի ըլլան որ աւելի խորունկ արմատներ արձակէ հողին մէջ՝ զօրաւոր հովերուն դիմադրաւելու համար: Ծառը պիտի աճի եւ զօրանայ, ասոր տարակոյս չունինք:

Արդ, մեր գործը պէտք է ըլլայ գործուրալ Միութեան

ՆՇՄԱՐՆԵՐ

ԿԱՐԳԸ ՉՆԳՈՒՇԻՆՆ Է

Մոմսըն արեւելագէտը «տոկոս ցեղ» մը կը կոչէ մեզ, եւ յետոյ պատճառն տուեալներու վրայ՝ «եմարար ժողովարդ» մը կը ճանչնայ:

Հանրի Պարպիւս, ժամանակակից Յրանալի ամենէն անկեղծ գրիչ եւ ամենէն իրապաշտ մտածողը, ծանօթ մեր կեանքին ու ապրուիչներուն՝ Առաջաւոր Ասիոյ մէջ թէ կովկասեան բարձրալանդակին վրայ կը դրէ, «Վերաբերուի՞նք ցեղային նկարագրի արտայայտութիւնը Հայուն, անգամ ազգային գոյութեան նկատմամբ ըրջաններու ստոյգ»:

Եւ դեռ պատճառն շատ մը լուրջ ու խղճամիտ քննադատներու վերջին է այդ, աւելի՛ շեշտուած, աւելի վաւերականացած մեծ աշխարհի վերապրող հայութեան ինքնարարական ձգտումներով, բարձր, արժեքաւոր եւ հոյակապ ձգտումները հայրենիքի վերականգնումին նուիրուածն են:

Հայաստանը վերաշինելու շարժումը սկսած է... Եւ այդ մտաւոր ու անձնակազմի շարժումը Ամերիկահայ կեանքի մէջ սաղմուտուրուեցաւ հայրենակցական Միութիւններու նախաձեռնութեամբ եւ Հայաստանի վերաշինութեան նպատակով ծրարող, այնչափ գնահատելի, այնքան նպատակաւոր ու այնքան գործնական ծրարող է:

Արաբիկրցի անաշնորդուած բազմապիսի պարտականութեան բարձրագոյն ըմբռնումէն, կ'երթար նոր Արաբիկրցի կերտել հայրենի գրիչ վրայ, եւ պետական շինարարութեան օժանդակել, վարում ու պագայի նեմարիտ իրատեսութեամբ:

Այժմ ուրիշներ եւս ցոյց կուտան այդ շարժումը: Խարբիքցի, Բագաքցի, Սերաստացի եւ Մայրաքիցի, ամէնէն ալ խանդավառ ու անսուբախ, համոզուած եւ դիտակ, յօժար ու նախանձախնդիր, նոր արբերող, նոր եւրոպիական, նոր Սերաստացի եւ նոր Մայրաքիցի կոտորածներու աշխատանքին նուիրուած են:

Ծառ են դժուարութիւնները, թերեւս անտեսական կաշկածներ... Բայց կան եւ դժուարութիւններ անարամադիր եւ չկան հոգիներու, որոնք բազմապիսի փցուն նկատումներէ կ'անուած՝ շարժումի հակազդելու ճիգեր իսկ կը փորձեն, շարժումի «ճախողանքին» վաղ քրքրալու տմարդի հոգեբանութեամբ:

Սակայն, ինչպէս Մաքսիմ Կորբի կ'ըսէ, «Հայրենաւէն ձեռնարկներ մէջ, ուր ժողովրդամուկեր ոգին կ'իշխէ, պոսիկ ետերը կը փորսին»:

Հիմա Չնդուչին է կարգը: Յատա՞՞... Կամքերը պիտի միացնել, սրտերը եւ լսողութիւններն ալ: Պատի՛ւ լայնախոհ ոգուն:

Գիտակցական զոհարեւական ժեռա մը անհրաժեշտ է հայրենի հանդէպ եւ նոր Չնդուչի կառուցման համար:

Մեծ հոգիները չեն աւարկեր: Բարձր է «Ծօլաւ»ի նշանաբանը եւ հրահանգիչ, «Ո՛չ մէկ Չնդուչի Չնդուչի վերաբերման Միութեան գոյութիւնը»:

Ու այն ատեն՝ ուժերու ներդաշնակ գործունէութիւն մը մեզի հայրենիքին պիտի ընծայէ ՆՈՐ ՉՆԳՈՒՇԻՆ — շինարար սկիւր, նուիրուած ճիգերու եւ միակամ աշխատանքի ԱՊՐՈՂ վկան: Եճճ Արաբը

ՆՈՒՆԻՐ «ԾՕՎԱՌ»Ի

Պրն. Պետրոս Ստեփանեան, Պրն. Երեւանցի, այս տարուան Յունարկ սկսեալ ամիսը մէկ տողար կը նուիրէ «Ծօլաւ»ին: Մեծապէս կը հաւանք մեր պատուական հայրենակիցին զոհարեւոր սկիւր, որուն գրիւնքն է իր սրտարուղիս նուիրը:

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

վրայ, զօրավիղ ըլլալ ճշմարտութեան եւ Չնդուչի անուր բարձր բռնել:

Ի Դիմաց Չնդուչի վերաշինաց Միութեան ԿԵԳՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ Ատենադպիր Ատենապետ Ա. ՓԱՊՈՒՅԵԱՆ Պ. ՍՏԵՓԱՆՆԻ

ԱՍՏՄԱԿԱՆ

ՉՆԳՈՒՇԻ ԴԱՐԱՒՈՐ ԱՆՑԵԱԼԸ

Չնդչոյ վանքը ունեցած է անուանի եկեղեցականներ: Վանքի միաբաններէն եղած է Եղիազար Կաթողիկոս, նախապէս Երուսաղէմի Պատրիարք եղած է եւ Հայոց Աթոռային Կաթողիկոսի վախճանումէն յետոյ Կաթողիկոս ընտրուած է եւ մեկնած է իջմիածին:

Կարապետ ճգնաւոր նոյնպէս Չնդուչի եղած է եւ այսպէս ալ արձանագրած է՝ իր ծննդեան թուականին հետ: Եղիա Վարդապետ, որ կը յիշուի իբրեւ Շէնդիւզցի, եղած է Երուսաղէմի Պատրիարք:

Պատ. Նազաչեան Չնդուչ ձեռնադրուած է եւ հոն զոհուած է 1895ի դէպքին: Չնդուչ տուած է բրօթներ, ուսուցիչներ՝ ինչպէս Յովհաննէս եւ Մարտիրոս Պուճիզանուաններ, բժիշկներ եւ դեղագործներ ու բաղմամբիւ շրջապատներ Խարբերդի Եփրատ Գոլէճէն:

Առաջին բողոքական միսիոնարը՝ Մր. Հիւլըր՝ Չնդուչ տուած է 1860ին: Ամէնէն առաջ բողոքականութիւնը բնորոշներ եղած են երեք տուներ՝ Գարայովանէսեաններ, Ֆէօսէաններ եւ Անոյեաններ: Առաջին քարոզիչը եղած է Կատ. Յակոբ Անտոնեան, առաջին բողոքական ուսուցիչը՝ Վարդ Ստեփան Գարայովանէսեան, առաջին ազգապետը՝ Պոռօ Պետրոս, իսկ առաջին սարկաւազը՝ հօրեղբայր Սարգիս Գարայովանէսեան: Կարգաւ քարոզութիւնը ընտրած են Պատուելիներ Ս. Նազաչեան, Գովմէ Ապրահամեան, Արմենակ, Եչիբեան, Պետրոսեան եւ ուրիշներ:

Բողոքականութիւնը շատ յառաջ դացած է Չնդչոյ մէջ, այնպէս որ միսիոնարներ քիչ ատենէն դադրեցուցած են իրենց նիւթական օժանդակութիւնը: Ունեցած են փառաւոր եկեղեցի մը, որ վառած է 1895ին եւ որմէ յետոյ իրենց պաշտամունքը շարունակած են տան մը մէջ, մինչեւ որ յիշած են վերջին եկեղեցին ու դպրոցը:

Կաթողիկներ եւս ունեցած են փառաւոր եւ բերդանըման եկեղեցի մը եւ մէկ քանի բնիկ Չնդուչցի վարդապետներով յառաջ տարած են եկեղեցական ու դպրոցական գործերը:

Չնդուչցիներ խաղաղ ու բարեկեցիկ կեանք մը ապրած են մինչեւ 1895, երբ մեծ դէպքը տեղի ունեցած է, անակնկալի բերելով ժողովուրդը: Այս պահուն Չնդուչցիներ ապաստանած են եկեղեցին, շատեր դիմադրած եւ կոռուած են: Հայեր շուրջ 200 զոհեր տուած են դէպքին ժամանակ, Բիւրսեր ալ կորուստ ունեցած են, սակայն աւելի քիչ թիւով: Չարքը տեղի ունեցած է երկու անգամ՝ տասը օրուան ընթացքին:

Դէպքէն յետոյ աւելի քան վեց ամիս անգործութիւն տիրած է եւ ժողովուրդը մատնուած է անլուր թշուառութեան: Շատ չանցնիր սակայն եւ Հայեր կրկին դործի կը թուին ու կը բարւոքեն իրենց տնտեսութիւնը:

Ատեն մը Հայ Առաքելական եկեղեցին կը մատնուի խրոնովեալ վիճակի մը, քահանայի շուրջ ծագած վէճի մը պատճառաւ: Մովսէսոյնց Մովսէսը կ'ողջ քահանայ ըլլալ, բայց ժողովուրդը կ'ընդունանայ՝ զայն անյարմար մէկը նկատելով եկեղեցական պաշտօնին: Այս մարդը իր եղբոր ու անոր զաւակներուն հետ կ'ուրիշ կը մղէ ամէն օր եւ երբ կը տեսնէ որ պիտի չկրնայ իր կամքը քաշեցնել՝ կը դիմէ զբարտաւթեան եւ մատնութեան: Իբրեւ յեղափոխականներ կառավարութեան կը մատնէ 49 հոգի եւ բանտարկել կուտայ Տիգրանակերտի բանտին մէջ: Ասոր հետեւանքով կառավարութիւնը կ'սկսի տուններն ու դպրոցները խուզար-

կել շարունակ՝ ազգային դրքեր ու երգարան փնտռելու պատրուակով: Հայեր ստիպուած կ'սկսին վառել կամ հողին տակ թաղել դիքք եւ ամէն կարգի դէնքեր: Այս օրերուն Թուրքեր կ'անարգեն Հայերը ըսելով, «Չնդուչ երբեւիցէ այսքան ստրկացած էր»:

Քառասունեւից բանտարկալները շատ կը տանջուին բանտին մէջ: Պրն. Սաչատուր էգմանեան կը մեռնի հոն, իսկ շատեր կը մեռնին բանտէն ելնելէ անմիջապէս յետոյ: Այլ ատեն ամբողջ Չնդուչ կը տառապի եղեր Թուրքերու ձեռքին տակ եւ անլուր նեղութեանց կը մատնուին Չնդուչցիներ: Ասիկա կը տեսնէ մինչեւ 1909:

Պրոբլիմ, Պ. ԱՏԵՓԱՆԵԱՆ (Շարունակելի)

ՑՆՈՐԱՄԻՏՆԵՐԸ

Մարդիկ երբ իրենց տարիքին մէջ կը յառաջանան ու կը հասնին աստիճանի մը, ուր այլեւս իրենց միտքը, ուղեղը չկրնար գործել ու շիտակ տրամաբանել, կ'սկսին յիմարներու պէս բարբանջել ու ընել այնպիսի ծիծաղելի արարքներ, զորս միայն արդահատանք կը թելադրեն դիմացիներն:

Նոյն է պատկերը այն աղմուկին, որ Շիքախոյի մէջ կարգ մը անհատներ կը յարուցանեն այսօր՝ ընդդէմ Չնդչոյ վերջինաց Միութեան ու Կեդրոնին:

Եւ աւելի վատը. որովհետեւ այս ինքնակոչ ցնորամիտները չարիք մը եւ աւելի ճիշտը՝ բարոյական մեծ ոճիր մը կը գործեն արատաւորելով դարերով ու տարիներով նուիրագործուած մեր քաղաքացիական բարքերն ու առաւելութիւնները:

Երեսակայեցէք մարդիկ, որոնք չար խորհուրդներու յղացումով ո՛չ միայն ուղեցին Միութիւնը քանդել եւ Միութեան լաւագոյն ու զահաբերող անձնաւորութիւններուն հանդէպ անվստահութիւն ցոյց տալ, այլ նաեւ այնքան դժուարութեամբ Չնդուչցի որբերուն եւ դաղթականներուն անուով հաւաքուած 3000 տղարին սեփականատէր դառնելու անբարտաւանութեան մէջ բռնուեցան եւ այլ իսկ պատճառաւ, առանց նոյն իսկ ամօթահարուելու եւ խղճահարուելու, դիմեցին մինչեւ ամերիկեան դատարան, գուժարին կէսը փաստաբաններուն կողմէր թիւելու առաջադրութեամբ, ու բնաւ մի վարմանաք երբ վաղը լսէք որ այդ գումարին ամբողջութիւնը եւ թերեւս իրենց ունեցած անձնական մէկ քանի սէնթն ալ մտնած են լոկ դատը շահելու փրցուն մարմաջէն տարուած:

Ահաւասիկ հոս է որ երեւան պիտի դայ իրենց բացարձակ ցնորամտութիւնը, որովհետեւ ասոնք կորսնցուցած են ուղիղ գործելու եւ տրամաբանելու կարողութիւնը:

Օգուտ չըրաւ անպանդը, զայրոյթը, միջամտութիւնը, յորդորը եւ բոլոր ողջմիտ Չնդուչցիներու պարսաւը: Այս մարդիկը Բիւրսին պէս «օտուերմ» ըսին ու գահավէժէ գահավէժ թաւալելով իրենց բարոյական անանկութիւնը հոչակեցին՝ մեռցնելով իրենց մէջ մարդկային տարրական խիղճն ու զղացումը:

Մենք վստահ իրենց պարտութեան, կ'արհամարհենք զիրենք, ու մեր աչքերը կը յառենք միմիայն հոն, ուր եղբայրութեան, սիրոյ եւ սրբազան նպատակի մը դրօշը պարզուած է եւ աւելի պօրացած ու զօտեւողուած կը հետապնդենք մեր տարաբախտ որբերուն ու դաղթականներուն հանդրուան մը, օճախ մը շինելու եւ կերտելու բարձր ու վսեմ ուխտը:

Ամօթ իրենց...: Ֆիլատէլֆիա ՉՆԳՈՒՇԻ ԿԱՐՕ

ԲԱՑ ԱՄԱԿ

ԾՕՎԱՌ ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՑ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

Սրտագին կը շնորհաւորենք «Ծօվառ»ի երրորդ տարեգարձը: Կը դնահատենք «Ծօվառ»ի յառաջդիմութիւնը եւ ձեր անկեղծ ու նիւրեալ ծառայութիւնը: Բոլորս ալ մեր կարելին պիտի ընենք «Ծօվառ»ի յառաջացման եւ յաջող շարունակութեան համար, որովհետեւ մեծ է անոր օգուտը բոլոր Չնդուչցիներու համար:

Ողջոյններ բոլորիդ:

Ի Դիմաց Չնգոյ Վերաշինաց Միութեան
Ֆրէգմոյի Մասնագիւղի
Ատեմաղայիր՝ ԽԱՉԻԿ Մ. ՍԸՐԸՄԵԱՆ

«ԾՕՎԱՌ»Ի ԵՐԵՎՈՅԹԸ

Ծօվառ Ընթ. Ընկերութեան երրորդ տարեգարձին առթիւ երեկոյթ մը տեղի ունեցաւ Դեկտ. 23-ին Տէր եւ Տիկ. Յ. Վարդանեանի տան մէջ: Պատրաստուած էր կոկիկ սեղան մը, որուն շուրջ բոլորուած էին Ծօվառի անդամները եւ ուրիշ հրահրեալներ:

Պրն. Ե. Աշտարակենց բացատրեց օրուան նշանակութիւնն ու Ծօվառի անցեալ երկու տարուան գործունէութիւնը եւ խթանուած ներկաները, որպէս զի Ծօվառի ապագայ գործունէութեան վստահ ըլլան եւ աշխատին աւելի բուռն թափով:

Մենք Տիկ. Վ. Յովսէփեան, որմէ յետոյ խօսեցան Պրն. Յ. Վարդանեան, Ս. Պոռեան եւ Ս. Մ. Եղոյեան: Բոլորն ալ դրուատեղէ յետոյ «Ծօվառ»ը իրենց թելադրութիւններն ըրին յառաջիկային համար: Եղան սրախօսութիւններ եւ կատակարանութիւններ:

Տէր եւ Տիկ. Յ. Վարդանեան նուիրած էին կարկանդակ մը եւ Տէր եւ Տիկ. Գ. Յովսէփեան՝ ափսէ մը անուշեղէն: Մեր շնորհակալութիւնը կը յայտնենք: Շնորհակալութիւն նաեւ սպասարկող տիկիններուն՝ մասնաւորապէս Տիկ. Ա. Վարդանեանի:

Հանդէսը վերջացաւ կէս գիշերին յետոյ, ներկաներ մեկնեցան լաւ սպաւորուած եւ ապագայ գործունէութեան վառ յոյսով:
Շիֆաօ ՆԵՐԿԱՅ ՄԸ

ՆՈՐ ՏԱՐԻՆ ՆԻԻ ԵՈՐՔԻ ՄԷՋ

Չնդոյ Վերջ. Միութեան Նիւ Եորքի մասնաճիւղի վարչութիւնը լաւագոյն դաղափարը ունեցած էր Նոր Տարւոյ առթիւ տարեկու ընկերական-ընտանեկան երեկոյթ մը, որ տեղի ունեցաւ Դեկտ. 31, Կիրակի կէսօրէ վերջ, հայրենակիցներու կոկիկ բազմութեան մը ներկայութեան:

Օրուան առեւակետ Պրն. Ս. Մաթոսեան քանի մը հակիրճ խօսքերով բացատրեց հանդէսին նպատակը եւ իր յուսադրիչ խօսքերէն յետոյ, խօսելու հրահրեց «Ծօվառ»ի խմբագիր Պրն. Պ. Փապուսեան, որ ուրախառիթ զուգադիպութեամբ մը մեր մէջ կը գտնուէր: Մեր գոհաբերող եւ աշխատասէր հայրենակիցը իր աւելի քան կէս ժամ տեւող աստեղախօսութեամբ պահ մը մեզ տարաւ մեր պաշտելի հայրենի գիւղին անցեալի յիշատակներուն մօտ, վերջուէն մեր աւանդական խթանները կաղանդի առթիւ եւ ապա անդրադարձաւ մեր այս երկրի մէջ ունեցած կեանքին եւ այսօրուան պարտականութիւններուն ու 1929 տարուան համար սրտաբուրդ մաղթանքներ ընելով բուռն ծափերու մէջ վերջացուց իր խօսքերը:

Կեզր. Վարչութեան կողմէ Նոր Տարւոյ առթիւ հրապարակ հանուած օրացոյցներու վաճառուած առիթը տուաւ զոհողութիւններու: Ա. Մինասեանի միջնակեալ թելադրութենէն անմիջապէս վերջ, հազիւ քանի մը վայրկեանի մէջ օրացոյցները բոլորն ալ սպառեցան եւ աւելի քան հարիւր տոլար գոյացուցին, որմէ յետոյ ժամանակ տրուեցաւ կեր ու խումի: Համեզ կերակուրներով լեցուած էին սեղանները, որոնց շուրջ ուրախ պահեր ապրեցան հայրենակիցներ:

Շնորհակալութեան արժանի են մեր հայրենակից նուազածուները, որոնք զուարթ եղանակներ նուազելով թէ ճաշողները եւ թէ պարողները հրճուեցուցին:

Այս հանդէսին փայլը ինչպէս նաեւ հասոյթ մը գոյացնելու միջոց մը եղաւ փոքրիկ Անահիտ Մինասեան՝ իր շնորհալի պարերով: Օր. Ա. Կարսի իր սիրուն պարերով եւ փոքրիկ Անուշ Էգիմանեան իր դանակով հանգէսը աւելի եւս հանելի եւ արդիւնաւոր ըրին:

Պարօք կ'ըզամ մասնաճիւղին կողմէ մասնաւոր շնորհակալութիւն յայտնելու Պրն. Պ. Կակոյեան, Պ. Էրմոյեանի եւ բոլոր զօրակերող հայրենակիցներու, ինչպէս նաեւ կերակուրները պատրաստող Տիկնայք Էգիմանեանի, Էրմոյեանի, Մաթոսեանի եւ բոլոր աջակիցներուն:

Շնորհակալելի է վարչութիւնը իր թափած աշխատութեան համար: Ուշք Նիւ Եորք ԱՅՅՄԵՆ

ՉՆԳՈՒՇՑԻՆԵՐՈՒ ԿԵԱՆՔԷՆ

ՇԻՔԱԿՕ.— Տէր եւ Տիկ. Կ. Եօղսուէանի փոքրիկը հիւանդութիւն պատճառաւ հիւանդանոց կը մնայ քանի մը շաբաթ է Վեր. Շոտ փոյթ ապաքինում կը մաղթենք:

*** Տէր եւ Տիկ. Ղ. Բունեանի փոքրիկը Արշէն իր հիւանդութիւն ապաքինած է. մեր խնդակցութիւնը:

*** Պրն. Ղազար Տըրըճեան, որ շաբաթ է մը աւելի անկողնոյն ուսյեց, բոլորովին ապաքինած է: Մեր խնդակցութիւնը:

*** Տիկ. Էօթէն Եայլայեան իր հիւանդութենէն կատարելապէս բուժուցած է. մեր ուրախութիւնը կը յայտնենք:

*** Պրն. Աւաքել Ազնաւորեան, որ Բուպա մեկնած էր ամուսնալու համար, իր աղիւ տիկնայ Տէա քաղաքս ժամանեց: Երջանիկ արիներ կը մաղթենք:

*** Ծօվառի Ժրջան անդամներէն Պրն. Ղ. Բունեան եւ Լ. Վազանեան ընկերակցաբար դերձակի զործի ձեռնարկեցին: Յաղոսութիւն կը մաղթենք:

ՄԱՐՍԷՅԼ.— Մեր հայրենակցուհի Տիկ. Աղաւնի Զանօեան ամուսնացաւ Հանքիցի երիտասարդի մը հետ: Մեր շնորհաւորութիւնները ամուսնացեալ զոյգին:

*** Մեր հայրենակից Պրն. Ս. Եօղսուէան իր հիւանդութեան պատճառով անցուց եւ ապաքինումի ճամբուն մէջ է: Կը յուսանք որ արագ օրով բոլորովին կ'ապաքինի:

ԼՕՐԷՆՍ.— Մեր Ատիլցի հայրենակիցը Պրն. Գասպար Խենդիկի Դեկտ. 25-ին, Բրիտանի օրը, կիցեց իր մահկանացուն եւ յաւէտ անուշեցաւ մեզմէ՝ կարճատեւ հիւանդութենէ մը յետոյ, սուգի մէջ զեղով իր ընտանիքը, զաւակը եւ բոլոր ազգականները: Մեր խորհրդակցութիւնը կը յայտնենք Տիկին Խենդիկեանի եւ Տէր եւ Տիկ. Մարտիրոս Խենդիկեանի:

Նիւ Եորքէն քաղաքս ժամանեցին Տէր եւ Տիկ. Դրիդոր Քէհեան-Յօհան: Բարի գալուտս կը մաղթենք:

*** Դեկտ. 26-ին Տէր եւ Տիկ. Մ. Քէհեան-Յօհան մանչ զաւակ ունեցան: Մեր խնդակցութիւնները:

*** Դեկտ. 29-ին, Շաբաթ երեկոյ, անակնկալ եւ արդատաբար զեն մը նիւթական ծանր վնաս պատճառեց մեր հայրենակից Պրն. Յովհաննէս Ալմոյեանի խնամութիւն: Մեր խոր ցաւակցութիւնը կը յայտնենք:

*** Մեր հայրենակիցներէն Պրն. Աւետիս Ազնաւորեան երկու շաբաթ կ'ընէ որ Բուպա մեկնած է ամուսնանալու համար:

*** Տէր եւ Տիկին Խաչատուր Հազարվարդեան Յունվ. 20-ին մանչ զաւակ մը ունեցան: Մեր խնդակցութիւնը եւ շնորհաւորութիւնները յայտնենք:

ՍԱՆԿՐԻ.— Ծնունդի առթիւ Տէր եւ Տիկ. Ս. Սըրբեան, Տէր եւ Տիկ. Յ. Սըրբեան, Տէր եւ Տիկ. Հազո Ս. Սըրբեան, Տէր եւ Տիկ. Կ. Յակոբեան, Տէր եւ Տիկ. Ս. Էրմոյեան Պատուաւրի երեկոյթ մտեր անելով այցելեցին մեր տարեց հայրենակից Աւետիս Տաղաթեանի՝ անուան օտը շնորհաւորելու: Աւետիս Ամուն իր կարգին պատասխանաբար հիւանդանոցէն անուան օտը շնորհաւորեց Տէր եւ Տիկին Ս. Գոնտօեանի անունը լաւ ժամանց մը ունենան Ծնունդի այդ օրը:

ՖՐԷՉԵՆՕ.— Մեզ ծանօթ սոխակ ձան Գոնտօեան, որ Սան Ֆրանցիսկոյի ամերիկեան բեմերուն վրայ ծանօթ երգիչ մըն է, Ծնունդի առթիւ այցելեց Ֆրէչենօ՝ իր եղբոր Ս. Գոնտօեանի հետ. ստուար թիւով արեւակիցներ հաւաքուելով Տէր եւ Տիկին Ս. Գոնտօեանի անունը, անոնց ցանք լաւ ժամանց եւ վայելեցինք ձանին ներկայութիւնն ու լեզու իր անուշ ձայնով երգած հայկական երգերը: Պրն. ձան կը մաղթէ իր զարուեստի այս ճիւղը. կը մաղթենք որ 1929 տարին կատարելապէս զուրթեան տարի մը ըլլայ իրեն համար:

ՏԱՅՆՈՒԳԱ.— Մեր հայրենակից Պրն. Յ. Մաթոսեան անուան զործով հիւնդ ամիս Լոս Անճէլըս մնայէ յետոյ, երեք շաբաթուան մար այցելեց Ֆրէչենօ եւ Տայնուպայի իր բնակարանը՝ Տէր եւ Տիկ. Տօբուէանի մօտ: Պրն. Յ. Մաթոսեան կրկին պիտի վերադառնայ Անճէլըս: Յաջողութիւն կը մաղթենք:

ՖՐԷՉԵՆՕ.— Տէր եւ Տիկ. Կ. Սըրբեանի ութը տարեկան տղան վահանը ցրտառութեան հետեւանքով թրջատապի կը բռնուի յանդիման հէք տղան անմիջապէս հիւանդանոց կը փոխադրուի, ուրկէ վերջը ամուսնալու կը տրուի Տէր եւ Տիկ. Սըրբեանի որ շուտով հիւանդանոց երթան՝ իրենց մահամերձ զաւակին մօտ: Տէր եւ Տիկ. Սըրբեան անմիջապէս հիւանդանոց կը փոխան: Մայրը իսկոյն ինքը կ'ամուսնալու տղուն հոգատարութեան զործը իրրեւ հիւանդապահ եւ միջոց կը հսկէ անոր վրայ: Վահան կ'ապաքինի: Բոլոր Սըրբեանները բաւական մտահոգ էին Ծնունդի օրերուն, հիմա շատ ուրախ են: Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք բոլորին ալ:

«Ծօվառ»ի վարչութիւնն եւս իր խնդակցութիւնը կը յայտնենք: Գալիֆօրնիոյ գործակատարին եւ կ'ուրախակցի իրեն հետ զաւակն ունեցող հիւանդութեանէն անվտանգ ազատած ըլլալուն համար: